

tror paa den anden Side, at det kun vil være Tilfældet i Begyndelsen, og at, naar det bemærkes, at den nye Fremgangsmaade ikke havde nogen overveieende Indflydelse, denne Tilstrømning efterhaanden vilde falde bort. Paa den anden Side tror jeg, at der vil fremkomme andre, der ere nok saa ubehagelige, nemlig Klager over, at Andragenderne, skjøndt der var taget Hensyn til dem, og uagtet der, hoed Klagerne jo altid tro, forelaa de mest ubmærkede Grunde for dem, ikke ere blevne tagne til Følge. Hvilke af disse Plagerier man synes mest om, er jo saa at sige en Smagssag; men jeg tror, at deres Antal ikke vil formindstkes betydelig. Efter at Diskussionen havde dreiet sig derom, gik den imidlertid over til et andet Punkt, der saae ud til at ville antage større Dimensioner, idet der fra forskellige Sider ytrebes, at der var en Fare ved dette Forslag, medens det fra en anden Side udtaltes, at det vilde kunne tjene til at aflede en Fare. Heller ikke til nogen af disse Betragtninger er jeg i Stand til fuldstændig at kunne slutte mig. Det er ganske sikkert, at hvor de politiske Strømninger maatte medføre, at en saadan Fare vilde komme frem, skulde jeg være blandt de Første til at søge at modarbejde en Retning, der vilde gjøre Folkethinget til en Overregjering; men paa den anden Side tror jeg, at denne hele Betragtning egentlig ikke har nogen stor Betydning for det foreliggende Forslag. Er der ikke en saadan Fare til Stede, tror jeg, at Nedsættelsen af et slikt Udvalg ingenlunde vil skabe den, og er der i Virkeligheden en Fare til Stede, tror jeg, at det er en Illusion, naar man antager, at man ved at nedsætte et saadant Udvalg skulde besvære eller i væsentlig Grad formindstke den, thi der er som bekendt andre Veie, ad hvilke den kan komme frem. Ligeledes tror jeg, at det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) noget overvurderer Betydningen af et Udvalg som det her omhandlede med Hensyn til den Fare, der skulde afledes. Det ærede Medlem brugte forskellige Sammenligninger, hentede fra Medicinen og fra Naturkræfterne; men netop disse Sammenligninger syntes mig, at tyde hen paa, at han tog feil, thi er der Tale om, — jeg tror, han brugte Udtrykket — „skadelige Vædsker“, er der Tale om Fordringer eller Andragender og Klager, der ikke have mere Konstitents, end at de nærmest maa betegnes med Udtrykket Damp, saa tror jeg ganske vist, at en Afledning deraf kan finde Sted, naar — hvad man ikke kan tænke om et fornuftigt Udvalg eller et fornuftigt Folkething — det vilde gaa ind derpaa; men naar dette saaledes ikke sker, saa vil man

dog maasse ved et Udvalg som det omhandlede snarere komme til det Modfatte af en Afledning. Naar der nemlig ikke blev givet efter for saadanne Andragender, saa er det sandsynligt, at de skadelige Vædsker vilde samle sig endnu mere, og Dampen blive yderligere koncentreret, saa at Udvalget vilde komme til at virke i modsat Retning af en Ventil. Det er imidlertid herved de smaa Hensigtsmæssighedshensyn eller Hensynet til Favrer af forskellig Art, der have paatrængt sig mig ved Overveieelsen af dette Spørgsmaal. Det har, om jeg saa maa udtrykke mig, snarere været de store Hensigtsmæssighedshensyn, Hensynene til mulig forekommende Sager af større Interesse og Betydning. Det har da stillet sig saaledes for mig, at jeg vel kunde tænke mig, at der navnlig under bevrøgede Forhold til Rigsdagen kunde indkomme Andragender, Klager, Adresseer osv. af saadan Natur, at man kunde ønske, at de ikke bleve bragte umiddelbart ind i Thinget, men at de, førend de kom derind, bleve underkastede en alvorlig og grundig Behandling enten for rent at undgaa dem, eller ogsaa for at de kunde komme til os i, hvad jeg vil kalde en mere gjenmærbetbet Form, saaledes at pro og contra allerede var udviklet i Udvalgets Betænkning, og derved Forhandlingen her, som maasse kunde komme til at dreie sig om meget penible Gjenstande, kunde blive saa kort som muligt. Set fra dette Standpunkt kunde jeg være tilbøielig til at tiltræde det foreliggende Forslag; men naar jeg stiller mig paa det nævnte Standpunkt, vil det være klart, at jeg maa søge at bringe det saa meget som muligt til, at de Betingelser, som man fra flere Sider har erklæret det for at være overordentlig vanskeligt at tilveiebringe, saa vidt gjørligt staffles tilveie, nemlig idet Udvalget sammensættes saaledes og udstyres med saadanne Kræfter, at de kunne ventes at staa til i de allerfleste Tilfælde, og dette baade i politisk Henseende og i social Henseende og med Hensyn til Egenstaber og Kundstaber. Det er i den Retning, at jeg tror, at de ærede Forslagsstillere ikke have grebet det fra mit Synspunkt Rette, naar de have sat Antallet til 9. Jeg tror, at der vilde være større Borgen derfor, hvis Antallet blev sat høiere, og det er denne Tanke, grundet paa den Betragtning, jeg har fremsat, der har foranlediget mig til at stille det foreliggende Udbringingsforslag, som jeg herved skal henstille til Thingets Overveieelse og specielt til de ærede Forslagsstillere. Det forekommer mig, at for saa vidt min Betragtning ikke maatte være dem fuldkommen imod, ville de Hensigtsmæssighedshensyn, de selv have søgt at forfægte, ikke skædes i nogen Maade ved mit Forslag. Til Slutningen skal jeg bemærke, at jeg naturligvis ikke har været blind for, at vi med mit Forslag kom til det tredje Udvalg paa 15 Medlemmer; jeg vil i Thinget være den Sidste til uden Grund at foreslaa store Udvalg, men dels vil det af den